

نشریه اختصاصی کمیته دولتی کلتور :

دیاست کلتوری

به افتخار پنجمین سالگرد انقلاب شکوهمند ثور

ستاره‌ها

کابل - ثور ۱۳۶۲

میخواهید:

صفحه - ۱	سپیده
صفحه - ۳	انگیزه زندگی
صفحه - ۵	فریاد ناخدا
صفحه - ۸	کیستم
صفحه - ۹	زما قهرمان وطن
صفحه - ۱۳	سره ننگونه
صفحه - ۱۵	درخش
صفحه - ۱۷	نتی روشنی
صفحه - ۱۹	وطنی بهار
صفحه - ۲۱	با تور ایل
صفحه - ۲۲	جوان آنتی کدنا
صفحه - ۲۴	زیبا ایلا دی
صفحه - ۲۶	شهیده
صفحه - ۲۹	انقلاب ثور
صفحه - ۳۲	سرود های انقلابی

از انتشارات:

فرهنگ مردم

زحمتکشا ن افغا نستا ن انقلا بی !

میا رزه خود را علیه امپر یا لیزم امر یکا که د شمن
اصلی مردم ماوساز ما ندهنده جنگ اعلان نا شده بر ضد
ج. د. ا. صادر کننده خرابکاران و د هشت افغانان به
خاک مقدس ما میباشد تشدید بخشید.

سپید ۵

پیشتر از پنج سال ، قبل از آنکه سد آهنین ستمگری در هم شکسته گردید ، چه بسا از مردم ما ، آرزو های شان را - آرزو های انسانی شان را در چارچوب سینه ها ، به گو ر زندگی سپرد ه بودند . امید ها ، درخانه دلها ، سوگمندا نه تپیدن گرفته بود . همگی به سیاهی می نگریستند ، و سیاهی بر فراز خواست و نیاز انسانها سایه می افگند و حتی بر فراز انسان و انسانیت نیز .

شب ها ، سایه ها مایه ترس بود ، و سیاهی نمادی از نیستی و نمایشگر مرگ . و مرگ در پناه تیرگی ، انسان را در کام می کشید . و انسان به هر سو که می نگریست ، با مرگ و با هیولای مرگ رو در رو میگردید .

کجا امن و کجا آرامش !

همه جا سیاهی و سیه کرداری و کشاندن آدمها در کام سیاهی . این بود سر نوشت انسانها در سیاه روز گاری که دیو خود کامگی بر گستردۀ آن به داوری می نشست . ایکن خجسته روز را با بست بیاد آو ریم :

پنج سال پیش ...

« ۱۳۵۷ ثور ۷ »

در همین روز، سپیده دمید. و تاریخ، آن را نقش
سینه ساخت:

روز آزادی مردم و میهن روز آزادی انسان زحمتکش
از اشارت اربابان و قدر تمدنان فاسد روز از هم گستن
زنجیرها روز رستا خیز ملت افغان زمین.

این روز را گرامی میداریم که با طبیعت آفتاب گرمی
بخش آن، زنگار یأس و نو میدی از خانه دلها زدوده
شد. سیاهی ها، در سینه سیا هکاران مدفون گردید و به
دست نابودی سپرده شد و جایش را به روشنا بی سعادت-
بار انقلاب سپرد.

و ما، در پرتو شعاع انقلاب، به روشنا بی هار و نمود-
ایم.

زنده باد انقلاب ثور.

تا بنده باد شعاع روشنگر آن بر زندگی مردم.

علمای کرام و روحانیون شر افتمند. مقدسات اسلام
تحت حمایت مطمئن قرار دارد. حزب و دولت نقلابی از
فعالیت شما در بجا آوردن مرا اسم و مناسک دینی و مذهبی
و تنویر اذهان مردم با نور دانایی و حقیقت پشتیبانی میکنند

از بازق شفیعی

اذگیزه زندگی

بد انسان که روشنگر خاور ان
 بود روشنی بخش روشنگر ان
 به هستی دهد تا ب بالند گی
 به بالند گی جنبش بیسکر ان

دلم منبع نورو تابند گیست
 آب و تابم انگیزه زند گیست

بد نسان که روشن بدی قر نها
 دل و دیده موبد مو بد ن
 چو آذر کشیشان شرف کهن
 ز آتشن فروزان بلخ جوان

دلم روشن از تاب اذدیشه ایست
 که چون شعله خیزد ز جان سخن
 بد انسان که مرغان آذر نهاد
 بر آرند از نای آتشن بیجان

نوای شر خیز و جان آفرین
 ا بر جنگل شعله جاودان
 برآورده ام روز گاری در از
 زنای سخن ناله آتشین
 بد انسان که نیروی رز مزدگی
 بجوشد چو خون در رگ زندگی
 به هر موج هستی دهد جان نو
 به هر جان نو نور با لندرگی
 سخن را به رگهای جان سا لها
 دمیدم بسی خون ایمان نو
 بد انسان که غوغای آزاد گان
 بر یزد زبن باره بندگی
 چو فر یاد شیر افگن زاوی
 ابر مرد میدان تا زدگی
 برآورده ام من به میدان شعر
 چکا چاکه تیغ زبان دری

و لیکن : شنیدم زبی با و ری
 که خورشید روشنگر افسرده است
 چه ما یه به بد داوری زیستست
 که گوید : نوادر نیم مرده است
 مگر، تا جهانست و شعر است و من
 نخواهد صد ا در گلویم شکست !

سلیمان لا یق

فریاد ناخدا

صدای ناخدا پیچید در شب
که هان ای رهروان ، بیدار باشید
من از وضع فلک دانم که امشب
نبردی میسر سد ، هشیار باشید
سر و دل در کف توفان گذار یید
تن و جان قدرت پیکار باشید

که این امواج توفا نزای آبی
سر و دی مینسو ازد ازه لابی

سپاه مــو جهیــای کــوه در کــوه
بسی پــر قــدرت و هــنگــامه خــیز است
شتــاب بر قــهــا در خــرــمن اــبــرــ
چــوــ مــوجــ شــعلــهــ در پــنــبهــ ، تــیزــ است
دــگــرــ آــرــامــشــ اــزــ پــهــنــایــ درــیــاــ
چــوــ خــوــابــ اــزــ چــشــمــ منــ اــنــدــرــ گــرــیــزــ است

ولــیــ اــیــ شــیــرــ دــلــ ، درــیــاــ نــورــ دــانــ ،
حــیــاتــ جــاــ وــ دــانــ اــنــدــرــ ســتــیــزــ است (۱)

نــبــرــدــ بــیــ اــمــانــ درــ قــهــرــ توــفــانــ
نــبــرــدــ ســخــتــگــیــرــ آــزــمــ وــنــ اــســتــ
چــهــ باــکــ اــزــ خــشــمــ توــفــاــ نــهــاــیــ ســرــکــشــ
کــهــ تــارــ وــ پــوــدــ مــاــ عــشــقــ وــ جــنــوــنــ اــســتــ
هــســوــاــیــ عــاــ فــیــتــ دــیــگــرــ مــجــوــیــیــدــ
کــهــ اــینــ رــاهــ جــبــوــ نــاــنــ زــبــوــنــ اــســتــ

شــبــ پــرــ خــشــمــ درــیــاــ هــاــ چــهــ زــیــبــاــ است
ســلــوــ کــهــ قــهــرــ توــفــاــ نــهــاــجــهــ بــرــ جــاــســتــ

(۱) مــصــرــعــ تــضــمــيــنــ شــدــهــ اــزــ اــقــبــالــ لــاهــورــ يــســتــ

تین و رزی-دۀ سردان دریا
چو دریا گا هوار حادثات است
نهیب و قهر و حشتزای توفان
سر و شن عشق و پیغام حیات است
نبرد بی امان با مرگ و ظلمت
طريق سردی و راه نجات است

چه زیبا یند این مرغان توفان
چه توفا نند این دریا نوردان

1350 / 5 / 1

کا بل

سرمایه داران ملی ! سهم خویش را در امر تحریک
افغانستان انتقالی ایفا نمایید سرمایه گذاری های
خود را در اقتصاد ملی بالا ببرید .

ربانی کوهنورد

کیمیتدم

شاعرم این شعر زیبا ارمغان

می سرایم تا بماند جاویدان

شعر من الشام دنیای منست

عشق پر شور و تمثای منست

زنده با داین عشق ها این سوز و ساز

زنده با داین نعمه های جان گداز

عشق من از عشق میخن زاده است

عشق میخن در دلم افتاده است

تanhه گردی عاشق این بوم و بر

کی شوی از عشق میخن با خبر

عشق ما عصیان رنج دار گر

خشم پر شور هزار آن رنجبر

آفتاب از فیضن نورش منفعل

پیش قهرش سیل توفا نز اخجل

آسمان کی تاب عزمش آور د

نظم عصر نوبه رزمش آور د

هر کسی رانیست باوی اتحاد

دشمن است و دشمنا نش نیست با د

کاون، توفانی

زما قهر مان وطن!

زما وطنه در ز مسو وطنه
د خو نه یو توفانو وطنه
د جنگیا لیو اتلا نو کو ره
دسره انسان دار مانو وطنه

* * *

ستا دلمنی هر قدم کی و ینم
زما د هیلو یو جهان خوی
محکه زما په در دیدلی زره کی
د آینده ژوندون ارمان خوی

* * *

د مره سکوت له دوده ووتلی
سادی په وریخو کی بریبنا ولیده
سادی د تیرو په سپیره بدن کی
د غیر تی توری خلا و لیده

* * *

ما ورته و کتل چی چیغه شو له
د ا نقلاب د توفا نو نو چیغه
دزیارا یستونکو د بر یوفر یاد
د ستمگر و د مرگو نو چیغه

* * *

ما ورته و کتل چی و خو چیده
په عمر عمر زور یدلی انسان
د استبدادله کربنی پوری و ته
د ستم اور کی سوزیدلی انسان

* * *

ما ورته و کتل چی و نشیده
داد پیر یو د و همو نو ا سیر
داد خوبو نو ، در نھو نو بندی
داد خمارد زنخیر و نو ا سیر

* * *

ما ورته و کتل چی و ین دا نگل
داور او وینو در یاب په لوری
ما ورته و کتل چی منهای یی کپری
د سرو اور و نود سیلاپ په لوری

* * *

ما ورته و کتل چی و در یده
د دېمنا نو د ستم مخی ته

ما ورته و کتل چی و یی خندل
د لو یی فتحی د پر تم مخی ته

* * *

ما ورته و کتل چی ما تی یی کپری
د مستبد و د ظلمو نو غاری
ما ورته و کتل چی غوشی یی کپری
د ناز ولود ناز و نو غاری

* * *

ما ورته و کتل چی و رانی یی کپری
د سلطانی استبداد و نو ما نی
د کر غیره نو هو سو نو ما نی
د شهرزادگانو د بز مو نو ما نی

* * *

د تاله غیری پا خید لی انسان
په تار یکیو کی لمبی بلسوی
له توفا نو نو سره غیره نیسی
د شپو په ذهن کی شغلی بلوی

* * *

زه ورته گورمه چی لاره با سی
دنو و فتحو د جهان په لوری
زه ورته گورمه چی منه ی و هی
د سر و رزمو نو د میدان په لوری

* * *

جا ر تو گوی د استبداد خیلی
په خرو دستو کی گلو نه کری
شیندی په شگو کی دو ینو تخم
په سپیرو تیرو کی لا لو نه کری

* * *

و طنه ته د افتخار خلی شوی
او ب دور زمو نو کی دی رنگ واخیست
خوک چی د سمن د ا نقلاب و خته
تا ور پسی بیر غ د جنگ واخیست

* * *

آسمان دستور و په مخلاند ه لاسو
ستا په لمنه ا لاما سو نه شیندی
سپو ب می د خپلو پلو شو په گو تو
و طنه تا با ندی گلو نه شیندی

کابل / ۱۱ / ۱۳۶۱

سرو ننگونه

د هيوا د دپلار آسمان دا ستوري ستوري
ستريگي ستريگي نن سبا دا ستا په لور دی
د تا تيو بي د مو رخعمکي غر و نه غر و نه
ژ بسي ژ بسي د گييلو او د پيغور دی
د نا موس ناموس د نا وي په ولو رکي
وييني وييني سره ننگونه پر تا پور دی
هر په او په او بري ته غره مه شه
گونگونه گونگونه لا پسي نور دی
هسي گل گل تسو كيد لسي شينلى دی
لار غئى كله با غ با غ كله سمسور دی
چه آذر آذر لمبى گل و گلزار شى
لا بوتان بوتان ييو مخ كلمه نسکور دی
آ و حشى و حشى ليوا ان در نه چا پيره

چم پر چم دیند لاناست در ته پر کور دی
 دا د فتر د فتر لیدکو نه لا کمی کا
 پر گور گور دشهیدا نو چی انخور دی
 بی له زوره خواب نشته دسر زور و
 د زور گیرو اخیستل بیر ته په زور دی
 دی لببو لمبو اور و نو ته اور و بو یه
 په اور سوی رغید لی تل په اور دی
 مخ پر مخ بی سره ج-گپه د منخ-گپه
 که بد بدد اند و ژوند دی سپین و تور دی
 سپی کپه توری اهريینی ارو اگانی !
 بلی بیا هورا بی کپه رنها گانی !!!
 زیار ۶۱/۹/۳

افتدخار به شهدای گلگون کفن و حمامه ساز کشید
 دفاع از دستاوردهای انقلاب و بیخاطر سعادت زحمتکشان
 کشور جان های شیرین خود را انشار کردند.

در فیش

ای حماسه آفرین یـل زـمانـه سـاـز
پـهـلوـانـ نـاـمـدـ اـرـرـنـجـ وـکـارـ
کـاـوـهـ ! اـیـ تـجـسـمـ تـحـمـامـ زـحـمـتـ
ای تـجـسـمـ تـحـمـامـ اـیـسـتـادـگـیـ بـرـوـ ظـلـمـ

ما در زـمـینـ پـسـنـ اـزـ توـتـاـ زـمـانـ ماـ
هزـارـهـاـ هـزـارـ کـاـوـهـ زـادـهـ اـسـتـ
ماـهـمـیـشـهـ پـیـشـدـاـمـنـ تـرـاـدـرـفـشـ کـرـدـهـ اـیـمـ
زـیـرـ سـاـیـهـیـ دـرـ فـیـشـ دـاـنـتـهـ
هزـارـهـاـ هـزـارـ کـاـوـهـ گـرـدـ آـمـدـهـ
بـاـزـوـانـ پـرـ تـوـاـنـشـانـ چـهـ کـوـهـ هـاـ شـگـاـ فـتـهـ
زـ قـلـبـ کـوـهـ هـاـ چـهـ لـعـلـ هـاـ نـیـاـ فـتـهـ

از زمین خشک شوره زار، زمین بارور
و ز تماسی طبیعت و سیع
چه ها نساخته!

* * *

آسمان و ماه پا یمال توست
کنون به گوش آفتاب نیز
صدای پر طنین فتح جاودا نه تو میرسد
صدای چرخ ها
صدای کارخانه ها
تر نم شکوهمند خوشمه ها
صدای زحمت تو رنج تو
صدای خاستن بپای ایستادن است

* * *

تو باز چون نیای قهرمان خود
بروی ظلمیم ایستاده ای
تو آخرین ضحاک را به کام مرگ میبری
زمین مددی گوی تو
زمانه درستایشت ترا نه ایست
بروی شاخسار دستها ی تو
آشیا نه تمدن بشر
درفش تو درفش جاودا نه ایست

مهر چند و رما

نئی روشنی

دور کھن کہ اسیر انقلاب پیدا ہوا ہی
 نیا سا زئی آواز با شباب پیدا ہوا ہی
 گذشته شب کی تاریکیوں کا شکوہ کیوں ن
 نئی روشنی سی نیا آفتتاب پیدا ہوا ہی
 سیدا راستہ نئی جہان کا آب ہمیشہ ملا ہی
 سیاہ چھرا سامراج کا اب بی نقاب ہوا ہی
 اب آپ خود بن دوران ساز ستا بی سی
 کہ ا انقلاب میں حقیقت انقلاب پیدا ہوا ہی
 وطن پرستی میں دکھ اپنا ایمان و عقیدہ
 آزادی دموکر اسی بہت پیچ و تاب سی پیدا ہوا ہی
 نیا دور ہی اپنے ا اندماز بدل دی
 نیا سا ز ہی پر ا نا سا ز بدل دی

اپنی بازو کومت توطر دشمن کی اشاری سی
 دو کھامت دھا دشمن کا پنی چال بدال دی
 اس دنیای با ہوش میں اپنا ہوش ہی لازم
 شرارت پسند و کی جاں کی حال کو بدال دی
 وطن کو اجا طر کیسی دیکھ سکتی ہو تم
 اجاطری کو سرسبز و شادی میں بدال دی
 (ورما) تیر ا وظیفہ ہی صاف بیانی کا
 بیان کو عمل ا نقلاب میں بدال دی

همو طنان !

به صفوں قوای مسلح قهر مان خویش بپیو ندید !
 خاست در صفوں قوای مسلح عالمیترین و مقدس ترین
 وجیبہ هر یک از اتباع کشور است !

وطنی بھار

وطن و طن منی وطن
بھشت و زندگی و طن
من ان چو بلبلہ تھی
گنوک ک پر گلا تھی
منی تھ دل جمی وطن
وطن و طن منی وطن * بھشت و زندگی وطن
حریر و سبزین اتسان
گورا تو دانہ ملپداں
لباس بـکـمـلـی وـطـن
وطن و طن منی وطن * بھشت و زندگی وطن
چہر نگ بر نگین پل چگین
سرا تھ سرتی گل ز میں
پہ زیب و دلکشی و ملن -
وطن و طن منی وطن * بھشت و زندگی وطن

چولا جورد یا تر پان
تهی زمین و آسمان
دو چمی روشنی و طن
وطن وطن منی وطن * بهشت و زندگی و طن
بها ر رسته تی سرا
گون مسک و اود و امیرا
په نازو دلبری وطن
وطن وطن منی وطن * بهشت و زندگی و طن
مر و چی من چو بلبل
د یان دروت گل گلا
په سوز آشکی وطن
وطن وطن منی وطن * بهشت و زندگی وطن
تهی نما یا الله کنت
گلا نصیر با له کنت
ته سبز بی دایمی وطن
وطن وطن منی وطن * بهشت و زندگی وطن

پارچه شعر از بیکی :

با تور ایل

سیوملى انه یوتیم بشغه دن ویرانه بو لاما یدور
با تور ایلنی شریف او غلی ینه زندانه بو لاما یدور
یتم باله ایزیللب یغلامس اچایکیده مو ندن سو نگ
بری آزاده انسان لریشه ب یور سون تیر یکلیکده
بو کون ایرکین لیک ایسته ب هیچ کیمی زولانه بو لاما یدور
ایسیر قالگن خاتون لر کوز یاشین تو کمس قرا کون دیب
قری یاش-۱ په سینگللمیز بو کون گریا نه بو لاما یدور
قوروب یا تگن بیابان لرنی یشنت گی میز اخر بیز
تینا کون دیگ وطن آباد لیکی افسانه بو لاما یدور
شکولی انقلاب ثور یمیز نی یار قینیدین کیم
اولوس اوستیده حاکم اوزگه و بیگانه بو لاما یدور
ستمکش شاعر یازو چیمیز اولکم ارا (کوهکن)
یرا تگن شعر ینی نور قصه میخانه بو لاما یدور
بو کون غیره کیشی لر بیزار تشلاب نفا ق و کمین
ایچیبا ن قالمیز نی میست هم میستا نه بو لاما یدور

شعر-پشه بی :

محمد زمان کلمانی

جوان آنڈی کد نا

اوہی به ای جوان ، جم خلک وری تیار بتیج
خای اور جراتی ، وری جمگه بیی هو نشیا ر بتیج
د نیا بل پری که جم او لسہ بییگه لشا تو
چو به دروی نه آن غفلت کوچہ بیدار بتیج
د ک که وری مه نی کمکوی لپه جا نستی پیننا
جم تینه پیری آن خولگی تینه دی آلان بتیج
لہام که آستو پا و امه وطن آنڈی خدمت کرہ
کیگہ لہام کیوی نه سی هر چو ته لا لو ان بتیج
علم او کمال یاد که تای خلکنی خدمت کیای
کیس گه علم نه سی ته هر چو غمہ لتنا ر بتیج
او لس غمی ایسا ته تای نامی کوچی زنداد ری
یو غم سیری نه تی بی ناما تارا بوران بتیج

ظلم او جبرمه که خیانت مه که نایین لھام مه که
 کیگه مه کیو یا سن ته تاریخ گرای انان بتیج
 کام کیلی تارا خای گر یب پچه دروی آن
 مینی لھام کیوانه آیک هر چو مه گین موران بتیج
 بت گه بارا یواسی مه و طن او خلکه سیره
 هر کنای پهی کاگی تارا جمگه گلز ار بتیج
 ثور انقلاب او مه و طن کو چه نو نگا پهرا
 کامیاب بو اسی می پلا خلک کامیاب بتیج
 نه سی امتیاز او فرق میدی پت لیونی آن جم
 هر وانیا حقستا گوریک آنتی بی بیدار بتیج
 ظلم او ستم نه سی ایگری او لیگری سی نن
 ای بتای پینجا آنوری پوس جم باداران بتیج
 ا بت یو و طن آبا د بگا او پورا پیگا
 جمگه جوا ننه مو لیوی سی او آزاد بتیج
 یو مینا ای پکم آیک هر چو تم مه و طن آنتی
 یو فکر سیری نه تی کلھانی ته پسما ن بتیج

* * *

شعر ترکمنی :

زیبا ایلادی

ئورىد ينچىس نىنگك زىبا گل لرى
او لىكانى معطر زىبا اىلادى
بهاى اىام نىنگ نسىم يىل لرى
لال يوزىناد يىكىب گويا اىلادى

انقلاب گون گونندن تاپمىش كمالى
بهاىدە او يىنه شر صاحب جمالى
حقوقدە برا بىر ارکكە عىالسى
مساوات يىو لىينى وصىحا اىلادى
انقلاب بىا غىنەدە گلر اچىلىر
درلى نعمت تورت طرافه ساچىلىر
آزاد لىق طويندە شربت اىچىلىر
زەمىتچى د يىننى احىدا اىلادى

ملایم جه او سا ر بها ر ینگ یلی
 رنگ بر نگ اچیلر انقلاب گلی
 گون گوندن غر قیلیار دوشمان الی
 دوشمانین ایل ایچره رسوا ایلادی
 ثور انقلابی باش با شمه گیز ب
 زحمت چیلر ثور ینگ گلرین تیر ب
 دیخان اکین اکبیز بغرین ایریز ب
 ظا لیمندن حمته سیوا ایلادی
 ثور انقلابی گون گوندن گل لار
 یا شار آزاد لیقده او لسی لر خیل لار
 حقوقه مساوات میللت لر ایل لار
 چو لاق انه دیلین پیدا ایلادی

اقوام و قبایل شر افتمند :
 دستواردهای انقلاب ثور مربوط به همه زحمتکشان
 و فرزیدان کلیه ملیت‌ها و اقوام کشور است .

شهید ۵

شهیده نه معشش شو اسشن او گعما ته توی
گو له که شئو بعنى اتو تيا ببدین بره بی سشن توی
شهیده گال پیگا یا بمنیش باش ای شهیده
گوله که بني پعنی تاریخ ته نام و پسیا ای شهیده
منجا ست او بام و آرببدین پور ماس ایار شتری و پسیه
پلاله سا ته پوت ته سون پول ایار کوع و پسیه
شهیده پین گواش توا شترو لک تع لی شتا نه مبنی
لی ماچ باش او تا ماچ باش تو ولتم ای شهیده
لی وشتنی سوچ-ینه باش بند-م لات ببدین
نگبین مبنی د و «اپحن ته تیا» گواش توی تیا گواش
شهیده نه معشش شئو و اسشن او گعما ته توی
گوله که شئو بعنى اتو تیا ببدین بره بی سشن توی
بنتیل اس ایهومین نه اسشن شترک نه اسشن ای شهیده
توست لی شتا ن مبنی تاریخ ته نام و پسیتی ببنتیه پعیا شن

لوی دنگو بی دگری و پسیا تو ناع که پتیه و پسیا
لوی مین زع بی سنگر تو و پسیا او گعما که ای شهیده
بنمین باش تو ما چار گال پر گا یا توی بنمین باش
نوتات که بعض نه و پسیا توی بنمین باش ای شهیده
ناع او بجای لوکه با توی دمتال باش گال پر گا یا
منچاست لیوارد یو که آرو تعا توی دمتال باش
شهیده نه معشیش شمیا سشن او گعما ته توی
گوله که شنی پعتی اتو تیا ببدین بره بی سش توی
نگبینیں لو پسا و اعیی بوسنا و بنتی توی بره باش
تو آینه آرمان مین اچین و سنهه توی پین گواش
بگول تو نام و تعاال بری و اقهرمان شهیده
سول مین سول بو او تینا شن کینا نه گواش ای دمتال شهیده
نبر یا له سوت امتر گول متله پا پتار اشتنی تو ا و سیده
نگبینیں مین او په کنه بو پیش پروا باش ای شهیده
کو عا بدرا او پسیا کی بوم گواش ای دمتال شهیده
ناع ته سیو نج نه کعان یتوی کار گواش ای شهیده
شهیده گال پر گا یا لی ماچ باش ای شهیده
منچان سمت بنتلی پوت ته یتوی پرو نوی باش ای شهیده

پته گا او لیلی مرءه تو. نصیب با پشن پرو ا باش
شهیده لی مره بارا کلیک دنه باش هتوی دمتال باش سین گواش
نور ستانی و شتو اته خنگ شهید و شمه او اته
پسندیست بنتلی پوت ته آرو تله خنگ شهید و شتو اته
شهیده نه معیش شیواش او گعما ته توی
گول که نبی پعتی اتو تیا بیدین بره بی سشن توی

افتخار به طبقه کار گرجوان کشور! کار گران دلیر
کشور به صفو فمد! فعین انقلاب ڈور بپیو ندید.

(انقلاب ثور)

به رهبری حزب دموکراتیک خلق افغانستان این حزب پر-
 افتخار این گردان پیش آهندگ طبقه کارگرو همه زحمتکشان
 افغانستان انقلاب ملی دموکراتیک ثور پیروز گردید و در
 تاریخ وطن محبوب و کهنسال ما قدرت جباران سرداران .
 در باریان و سلطان زور گو با آخرین بقا یای آن سردار محمد-
 دا و د سیاهکار و دار و دسته اش از وطن محو گردید .
 او لین قدرت زحمتکشان ، قدرت اکثریت جامعه ، قدرت
 واقعی مردم استقرار یافت . با پیروزی انقلاب ، راه درهم -
 کو بیدن ر نسیج و ستم ، راه ایجاد و استقرار نظام عادلانه ، راه
 عدالت و برادری و برابری ، راه شگوفانی جامعه ، راه
 دموکراسی و ترقی اجتماعی روشن و روشنتر گردید . اقشار
 مختلف جامعه ، افراد و عناصر ملی و وطنپرست بسوی روشنائی
 بسوی نور ، بسوی مرکز واحد رهبری جامعه یعنی حزب و دولت

جمهوری دمو کرا تیک افغا نستان رو آوردند، برای هر نوع خدمتگذاری تحت رهبری حزب محبوب و دولت مردمی-شان ابراز آماده گی نمودند.

ولی دیری نپائید که «با ند حفیظ الله امین به همکاری نزد یک و فعالانه عده‌ای از عناصر بی وطن و بی معرفت بی‌رحم و بی عاطفه تو انسنت سخت ترین ضربات را بر پیکر حزب دمو کرا تیک خلق افغا نستان، ما هیئت ملی دمو کرا تیک و انقلابی جمهوری دمو کرا تیک افغا نستان و جنبش آزادی بخشش و مترقبی کشور در مجموع آن وارد سازد».

با ند امین میخواست که نقشه شوم دستگاه جهنمی جاسوسی امریکا (س. آی. آی) را برای متلاشی نمودن کلمتو و فرهنگ مردم ما، برای محو جنبش مترقبی و تنور در وطن ما تطبیق کند در همین جهت فعالیت وسیع و دامنه-داری را بر ضد ترقی، بر ضد صلح و دوستی بر ضد دوست دیرین و بزرگ ما اتحاد شوروی، بر ضد انسانخواهان بر ضد روحانیون و بر ضد مقدسات مردم شریف و زحمتکش ما سازمان-داد. خود دوسته جنایتکار و فاسدشان این ددمنشان و سیاھ-کاران، توده‌های وسیع مردم بلا کشیده ما را دسته دسته تحت شکنجه آزار و کشدار قرار داده و پلان شوم و ننگین سازمان جاسوسی امریکا را در عمل پیاده میکرد تاراه انقلاب را، راه برق و جبر تاریخ را به عقب برگرداند. وطن محبوب ما را، مردم شریف و زحمتکش ما را، با تبانی

با با ند سیاھکار و از تجاعی دیگر، به سر کرد گی گلبدین این عنصر فاسد الاخلاق و فروخته شده، جاسوسی دیگر امپر- یا لیزم، در بست در اختیار جلادان امریکا. دست یاران و باداران خود قرار دهد وطن مارا پیشتر از گذشته بخاک و خون بکشاند. ولی صدای آشنا تیکه همه وطنپرستان، همه تحول طلبان و روشنگران جامعه باشندیدن آن اشک شادی در چشمان شان حلقه زد، قیام پیروز مند ۶ جدی ۱۳۵۸ را اعلام داشت. با پیروزی قیام، دوره سیاه استبداد با ند امین به گورستان تاریخ سپرده شد، انقلاب ملی- دموکراتیک ثور که به انحراف کشانیده شده بو ددوباره مسیر اصولی و انقلابی اش را دریافت.

اکنون که ما از پنجمین سالگرد انقلاب ثور، این رستا-

خیز نور آفرین تجلیل بعمل می آوریم بر ماست تا از جهات گونه گون، نقش سازنده تاریخی و انقلابی خود را در برابر زحمتکشان وطن نسبت به گذشته تسریع بخشیده و انجام دهیم. درین زمینه نور بخشای ما، رهنمای ما حزب زنجیر شکن ما حزب دموکراتیک خلق افغانستان تحت رهبری فرزند صدیق خلق افغانستان رفیق بدرگ کار مل است.

درود به شهدا راه انقلاب ثور افتخار به حزب دموکراتیک خلق افغانستان این حزب شهیدان و قهرمانان

دو بیتی های هزارگی:

سر و ده های انقلابی

هوای خوسته بازی ره ز سر بیل
کمر بسته بورو، سونی سرتی آیل
قده غویه، ده قول بله و قول شیلو
جوانو، مردکو، نمنه ده آغیل

* * *

نفسن تنگه که موکنه کوره تنگی
موشه گفته ده ملک، امده پر نگی
صبا خواسته خد اموره، جوانو
که قد انگریز موکنن، قوشه جنگی

برارو، رو شوید، بو رید ده مید و
 صبا خواسته خدا، مجلی شو لو
 دیگه بیگاه بسه ا و عدی خر و بنگ
 قبو جلغه مونید ا ز راه تیلو

* * *

جو ا نوقد پرنگی گرم جنگه
 صدای توپ و آواز آفونگه
 ده ملک مو، توشن شده، ده زور بجلجی
 قرارشیستو ده خانه، شرمو ننگه
 تد وین و نگارش «محمد ناصر نصیب»

